

copaci dintr-o iarnă la Barbizon

George Ioniță

se leagănă-n vânt cuibul uscat
printre ramuri strâmbe stă gata să cadă
cocorii demult au plecat
departe-n pustiul fără zăpadă

cârduri de ciori acoperă zorii
aerul vibrează de cântatul afon
cu promoroacă ornează gerul copacii
ce par dintr-o iarnă la Barbizon